

Recenzja pracy doktorskiej mgr Maksyma Marcina Zajączkiewicza

Prof. dr hab. Maria Banaszek-Bryła

Dziedzina: Sztuka

Dyscyplina artystyczna: Sztuki muzyczne

Poznań, dnia 5 września 2022 r.

Zleceniodawca opinii

Akademia Muzyczna im. Stanisława Moniuszki w Gdańsku, Rada Dyscypliny Artystycznej, pismo z dnia 11.07. 2022. Zlecenie podjęte na podstawie artykułu 190 ust.2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. *Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce* (Dz.U. z 2021 r. poz. 478 z późn. zmianami), w zw. Z art. 179 ust. 1 ustawy z dnia 3 lipca 2018 roku *Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce*.

Dotyczy

Uchwały Senatu Akademii Muzycznej im. Stanisława Moniuszki w Gdańsku, podjętej na posiedzeniu w dniu 30 maja 2022 r., oznaczonej numerem 74/2022, w sprawie wyznaczenia recenzentów. Pismo informujące o wyznaczeniu mojej osoby na recenzenta pracy doktorskiej Pana Maksyma Marcina Zajączkiewicza pt. *Muzyka klawesynowa w Gdańsku do 1700 roku. Próba rekonstrukcji repertuaru oraz oceny jego wartości wyrazowych*, zostało sygnowane datą 11.07. 2022 r. i podpisem Wiceprzewodniczącej Rady Dyscypliny Artystycznej, dr hab. Moniki Karwaszewskiej.

Do pisma dołączona została następująca dokumentacja:

- Uchwała Senatu w sprawie wyznaczenia recenzentów.
- 2 egzemplarze pracy doktorskiej (w języku polskim i angielskim) składającej się z dzieła artystycznego, zarejestrowanego na nośniku elektronicznym i opisu dzieła w wersji drukowanej i elektronicznej

Złożona przez Kandydata, mgr Maksyma Marcina Zajączkiewicza, praca doktorska odpowiada wymaganiom ustawowym.

OCENA PRACY DOKTORSKIEJ

Praca doktorska Pana Maksyma Marcina Zajączkiewicza *Muzyka klawesynowa w Gdańsku do 1700 roku. Próba rekonstrukcji repertuaru oraz oceny jego wartości wyrazowych* składa się z

dzieła artystycznego zarejestrowanego na nośniku elektronicznym i opisu dzieła, stanowiących łącznie pracę pod wspomnianym tytułem.

Dzieło artystyczne obejmuje prezentację następujących utworów:

1. Cajus Schmiedtlein - *Panthasia Septimj Tonj* (Tab. Gd., nr 15) [2'14"]
2. Cajus Schmiedtlein/Pierre Sandrin – *Dulcis memoria et suavis recordatio* (Tab. Gd., nr 18) [3'11"]
3. Cajus Schmiedtlein/Anonim? - *Vader unse im Hemmelrick* (Tab. Gd., nr 20) [2'18"]
4. Piotr Drusiński – *Preambulum* (Tab. Oli., nr 14)
Anonim/Jacob Apfell? – *Clausula primi toni* (Tab. Oli., nr 19)
Piotr Drusiński – *Preambulum* (Tab. Oli., nr 13) [2'13"]
5. Anonim/Jacob Apfell? – *Melos* (Tab. Oli., nr 165) [2'16"]
6. Anonim – *Coranta* (Tab. Oli., nr 206)
Gregor Lange – *O holdseliges Bild* (Tab. Oli., nr 207) [2'30"]
7. Anonim/Valentin Haussmann - *Chorea* (Tab. Oli., nr 257) [2'18"]
8. Kaspar Förster Starszy – [Bicinium] XLVII. *Ad Dorium* (Sethus Calvisius: *Biciniorum Libro duo*) [1'16"]
9. Paul Siefert – *Fantasia decima (13 Fantasias)* [2'16"]
10. Paul Siefert – *Puer natus in Bethlehem* [3'22"]
11. Paul Siefert/Orlando di Lasso – *Benedicam Dominum* [10'13"]
12. Martin Gremboszewski *Aria voce sola per un Cornetto* (arr. M. Zajączkiewicz) [6'14"]
13. Anonim – *Praludium* (Ms 40264: s. 195) [1'04"]
14. Ieremias Erben – *Allmanda J. E.* (Ms 40264: s. 142-143) [2'56"]
15. Ieremias Erben – *Couranta I. E.* (Ms 40264: s. 144) [1'43"]
16. Ieremias Erben – *Sarabanda I. E.* (Ms 40264: s. 146) [2'34"]
17. Ieremias Erben/M. Zajączkiewicz – *Allemande giguée par Mr Leporinius* {after: *Allmande J. E.* (Ms 40264: s. 142-143)} [1'47"]
18. Ieremias Erben – *Aria Jer. Erben* (Ms 40264: s. 140)
Ieremias Erben/M. Zajączkiewicz – *Double par Mr Leporinius* {after *Aria Jer. Erben* (Ms 40264: s. 140)} [0'52"]
19. Anonim – *Preludion* (Ms 40264: s. 20) [0'47"]
20. Ieremias Erben – *Cuoranta I. E.* (Ms 40264: s. 22) [1'34"]
21. Ieremias Erben – *Sarabanda J. E.* (Ms 40264: s. 77) [1'32"]
22. Ieremias Erben – *Sarabanda I. E. [Passacaglia?]* (Ms 40264: s. 49) [2'00"]
23. Balthasar Erben – *Courante. B. Erben.* (Ms. Hintze) [2'00"]
24. Balthasar Erben – *Sarabande D' Erben.* (Ms. Hintze) [3'03"]
25. Heinrich Döbel – *Gzyga 3 (CZ-KR A 637)* (arr. M. Zajączkiewicz) [1'20"]
26. Anonim – *Praludium. a moll* (AP-GD Sign 959/274) [0'44"]

27. Heinrich Döbel – Gzyga 2 (CZ-KR A 637) (arr. M. Zajączkiewicz) [0'57"]

Wykonawca : Maksym Zajączkiewicz – klawesyn

Dokumentacja nagrania:

Nagranie: Michał Zacharski

Miejsce: Akademia Muzyczna im. S. Moniuszki w Gdańsku

Czas nagrania: 21/22 III 2022r.

Instrumenty :

- kopia klawesynu włoskiego G.B.Giustiego , wykonana w pracowni J.Klinkhammera
- kopia klawesynu francuskiego P.Taskina, wykonanego przez pracownię F.Hubbarda i Z.Kaczmarskiego

Ocena dzieła artystycznego

Praca doktorska mgra Maksyma Marcina Zajączkiewicza to bardzo ciekawe studium muzyki przeznaczonej na instrumenty klawiszowe, powstającej w Gdańsku do 1700 roku. Autor dokonuje próby rekonstrukcji tego repertuaru wykorzystując najstarsze kompozycje dawnych mistrzów zachowane w Tabulaturze Gdańskiej i Oliwskiej, materiały dydaktyczne dla organistów i utwory oryginalnie przeznaczone na inne instrumenty, a zgodnie z historyczną praktyką wykonawczą stanowiące źródło intabulacji dokonywanych na klawesyn.

Po wnikliwym zapoznaniu się z częścią artystyczną i opisową niniejszej pracy stwierdzam, że w całości zawiera ona bardzo cenny materiał badawczy, zarówno w warstwie wykonawczej jak i opisowej.

Wartość dzieła artystycznego w moim przekonaniu polega nie tylko na wielu aspektach wykonawczych – swobodzie wypowiedzi, wyrazistej artykulacji, znakomitym operowaniu czasem, ale również na samej kwestii wyboru kompozycji. Kandydat wybrał do prezentacji utwory z dwóch grup – są to oryginalne utwory klawesynowe i utwory, które zgodnie z obowiązującymi regułami wykonawczymi mogły być wykonywane na instrumencie klawiszowym. Prezentuje przekrój wykonywanego repertuaru, a sam wybór badanego materiału stwarza wrażenie bardzo przemyślanego, wykorzystującego różnorodne formy – swobodne, polifoniczne, czy taneczne. Uzupełnieniem są tu własne rekonstrukcje, będące odpowiedzią na braki repertuarowe - należy podkreślić, że bardzo udane, utrzymane w stylu kompozycji oryginalnych. Niezwykła wydaje mi się dramaturgia układu recitalu, tak trudna przy wyborze utworów o stosunkowo małych rozmiarach. Całość jest pomyślana jako swoista muzyczna opowieść o gdańskiej historii, a poprzez wykonanie przebija bezwarunkowa atencja i podziw Kandydata dla dawnego Gdańska, znana mi także z licznych esejów, które publikuje od dłuższego czasu w przestrzeni medialnej. Od strony interpretacyjnej można zaobserwować nie

tylko dużą swobodę Doktoranta w realizacji elementów improwizacyjnych, ale też inwencję w zakresie rejestracji porządkującej architekturę warstwy formalnej, konstrukcję i wzbogacającą stronę kolorystyczną nagrania. Samo użycie instrumentu późniejszego, dyskusyjne pod względem historycznym, pozwala na takie zabiegi i daje możliwość ukazania wielkiej wrażliwości dźwiękowej Kandydata w odkrywaniu malarskiej strony prezentowanego materiału muzycznego, podkreślanej wielokrotnie przez mgra Maksyma Marcina Zajączkiewicza (połączenie z malarstwem B.Erben – D. Schultz, A.Stech, wpływ architektury na kształt dźwiękowy).

Jak sam Kandydat nadmienia w opisie dzieła artystycznego, jego ideą było dokonanie nagrania pozbawionego masteringu. Oczywiście w takim przypadku, ceniona przez wielu instrumentalistów autentyczność jest jednak znacznie obciążona ryzykiem niedokładności technicznych, które w warunkach koncertowych mogą mieć mniejsze znaczenie, natomiast przy przedstawieniu nagrania do oceny może wywołać zdziwienie. Niedokładności te dotyczą zazwyczaj przebiegów dyminucyjnych i elementów dwudźwiękowych i w warunkach studyjnych mogą i powinny być łatwe do skorygowania. Po dokonaniu adekwatnych poprawek wykonanie będzie z pewnością można uznać znakomite.

Opis dzieła artystycznego

Opis dzieła artystycznego w komplementarny sposób uzupełnia część artystyczną. mgr Maksym Marcin Zajączkiewicz w obszernych sześciu rozdziałach dysertacji opisuje kolejno: zarys dziejów klawesynu na ziemi gdańskiej do roku 1700, repertuar klawesynowy twórców gdańskich, uwzględniając źródła rodzime i utwory kompozytorów obcych, znajdujące się w gdańskich źródłach i charakteryzuje ten repertuar. Osobnym działem jest przedstawienie sylwetek twórców, prezentujące zarówno fakty biograficzne jak i charakterystykę twórczości, a ostatnim elementem jest przedstawienie koncepcji nagrania dzieła artystycznego z punktu widzenia wykonawcy i opis decyzji interpretacyjnych w wybranym repertuarze oryginalnym i uzupełniającym.

Podobnie jak przy ocenie dzieła artystycznego tak i w opisie dzieła wyczuwam niezwykle osobisty wymiar traktowania tematu i odniesienie do historii muzycznej Gdańska w sferze artystycznej i naukowej. Zarys dziejów przedstawiony został w oparciu o szeroki aspekt instrumentologiczny, a tekst jest uzupełniony świetnymi, logicznie skonstruowanymi tabelami, zbierającymi kompozycje klawesynowe twórców gdańskich, z wyszczególnieniem źródeł ich rejestracji. Jest to bardzo przydatne, szczególnie w sytuacji niedostępności tych informacji w szerszym obiegu. Ciekawe są wnioski bardzo trafnie prezentujące środowisko muzyczne Gdańska i wykazujące dużą znajomość szerokiego kontekstu twórczości międzynarodowej. Część analityczną Kandydat opatruje własnym komentarzem interpretacyjnym, wiążąc elementy muzyczne z innymi obszarami sztuki (architektura, malarstwo). Analizuje repertuar, rozpatrując szeroki kontekst rozwoju technik kompozytorskich i rozwoju *basso continuo*.

Bardzo szczegółowa kwerenda i jej szeroki zakres pozwala Doktorantami na wskazanie kierunku dalszych badań.

Praca mgra Maksyma Marcina Zajączkiewicza jest w swym zakresie merytorycznym znakomita, mądra i bardzo potrzebna – tym bardziej zaskakujący jest fakt niedbałości edytorskiej i brak korekty polonistycznej. Ilość błędów jest zdecydowanie zbyt duża i w moim przekonaniu wymaga poprawy, zarówno pod względem ortograficznym, interpunkcyjnym jak i stylistycznym - poniżej zamieszczam kilka jej przykładów.

Przykładowa korekta tekstu:

Str 7, akapit 3, brak przecinka przed „a nawet”

Str. 12 akapit 2 „, dotyczy organów kościele”, brakuje „w”, następnie „żona Didrika Lange”, powinno być Langego

Str 15 j. w. Georga Rabego

Str. 18 „, która nie sprawdziłaby jako element ochronny” brakuje „się”, następnie „Gdańszczanie” – nazwy mieszkańców miast i osiedli piszmy małą literą według Wielkiego Słownika Ortograficznego PWN

Str. 24 literówka – „padań” zamiast „ badań”. Niezrozumiałe zdanie „, Podstawą tych propozycji są muzyczne podobieństwa stylistyczne i formalne, oraz logiczne wnioski wyciągnięte na podstawie wiedzy historycznej o danego historii źródła w analogii do innych tego typu źródeł.” (o danym źródle?, o historii źródła?)

Str. 39 „, do muzyki Andrea Gabriele’go” powinno być Andrei

Str 40 literówka i błąd ortograficzny „,.... Zanotowane.... przez innego skrbtora.” – skryptor z „p” (od scriptor) w odróżnieniu od skryby

Str. 41 – odmiana imion i nazwisk w pierwszym akapicie powinna być skorygowana z powodu braku konsekwencji

Str. 45 – „, 13 Fantazji wielotematyczne” – powinno być wielotematycznych

Str. 47 – niekompletne zdanie „, Dla niniejszej pracy szczególne znaczenie, że intabulacja P. Siefert’a może być wykonywana manualiter”, może „, Dla niniejszej pracy szczególne znaczenie ma fakt, że intabulacja P. Siefert’a może być wykonywana manualiter. W ostatnim akapicie „, Widoczna jest typowe ... gradacja” - powinno być typowa

Str. 48 – „, w szerokim ambitusie” – ambitus jest słowem nieodmiennym

Str. 52 – „, pod numerami 12 i 13” – powinno być numerami, odmiana Girolama Frescobaldkiego,

„, podróż po europie” (Europa) – błąd ortograficzny powtarzający się wielokrotnie

Jacques Champion de Chambonnières – w nazwisku powinien być akcent Jacques Champion de Chambonnières

„Imponujące jest wyraźnie osobisty i niezwykle dojrzały styl utworów” – powinno być „imponujący”

Str. 56 - Dietrich Buxtehude, - Autor, powołując się na zmieszczonej w bibliografii dysertacji książkę Kerali J.Snyder powinien używać prawidłowej, oryginalnej pisowni imienia Dieterich

Str. 58 „,Z resztą doczekał się już wykonania z udziałem instrumentów klawiszowych

uwiecznione na płycie zespołu La Morra.” – błąd ortograficzny „zresztą” jako partykuła pisze się razem, dalej „ doczekał się wykonania uwiecznionego na płycie”

Str. 59 „ ogólnoeuropejskie tendencje *ars nova*”, powinno być *Ars nova*

Str. 63 „ pozwala odbierać je , jako wykwit... ” – niepotrzebny przecinek, dalej „...Szybko stał się najbardziej prominentną w życiu muzycznym Gdańska w owym czasie..” - powinno być prominentną postacią

Str. 67 – koniec drugiego akapitu, ponownie błąd „ z resztą” zamiast „zresztą”

Str. 68 – j.w.

Str 69 – ponownie Europa pisana małą literą , dalej „ Wybitny lutnista D. Cato związany przebywał i pracował okresowo w Gdańsku.” – powinno być „był związany okresowo z Gdańskiem” lub „przebywał okresowo w Gdańsku”

Str. 73 – „Tańce te występują również w pojedynczo.” – niepotrzebne „w”

Str. 74 – „ współcześni klawesyniści obficie korzystają z repertuaru lutniowego włączając go programy swoich recitali” – brakuje „w” programy

Str. 75 – j.w. Europa pisana małą literą

Str 76 – przypis 317 przywołuje publikację Kerali J.Snyder. Przypis zawiera szereg błędów, które są powtórzone wielokrotnie, w tym także w końcowym spisie bibliografii. Błędnie jest zapisane imię autorki Karela, a powinno być Kerała, ale zdecydowanie najbardziej rażącym błędem jest nieprawidłowy tytuł *Dietrich Buxtehude. Życie-twórczość-praktyka wykonawcza*, zamiast „*Dieterich Buxtehude...* ”. Ta przelomowa publikacja na temat życia i twórczości tego kompozytora udowadnia zasadność używania oryginalnej pisowni jego imienia – Dieterich, która powinna być w tekstach naukowych obowiązująca.

Str. 77 – odmiana Arcangela Corellego, Antonia Vivaldiego, Francesca Manciniego

Str. 78 – „luki repertuarowe II. Połowy XVII wieku – powinna być mała litera „połowy”, dalej ostatni akapit „, przez Carla Farinę”

Str. 79 - „Sonaty mają formę ABC, z częścią ościnową wewnątrz, wzorem Giovanni Antonio Pandolfi Meali” – odmiana imion i nazwisk kompozytora (Giovanniego Antonia Pandolfiego...)

Str. 80 – „ związane z Gdańskim środowiskiem” – powinno być „gdańskim”

Str. 83 – „Wyjątek stanowi przytoczona w całości pierwsza fantazja z Tabulatury Gdańskiej Hermanna Rauschninga, którą pominę z powodu opisanie jej w rozdziale poświęconym temu źródle.” – powinno być „poświęconym temu źródłu”

Str. 84 – „Trzy z nich są utrzymane w czterogłosie i formie binarnej, i tyle samo na głos solowy i b. c, w tym jedna przekomponowana. Dwie pieśni wyszły spod pióra Christoph Wenera (ok. 1618 1650), i tyle samo Crato Büthnera (1616 1679) i Thomasa Strutiusa” – niezręczne zdanie powtarzające zwroty „, i tyle samo” po przecinku

Str. 86 - „C. Schmiedtleina urodził się w Husum” – powinno być C. Schmiedtlein

Str. 88 – nie potrzebny przecinek przed „i”

Str. 91 – odmiana : Asprilla Pacellego, Marca Scacchiego,

Str. 92 - „Spór rozrósł się do ogromnych rozmiarów, w momencie gdy wpisał się kwestię teorii

muzyki i dotyczył sporu o wyższość *prima* nad *seconda practica*.” – powinno być „w kwestię”, a przecinek przed „gdy”

Str. 95 – „Denisa Gaultier (1603 1672) i Jacqüsa Champion de Chambonnièresa” – powinno być Denisa Gaultiera, błąd w pisowni imienia i brak akcentu w pisowni Jacquesa Championa de Chambonnièresa

Str. 96 – „Gdańszczanie”, obowiązuje pisownia „gdańszczanie”

Str. 99 – „Zanim został organistom mariackim” – powinno być „organistą”

Str. 101 – „Dwie wersje pieśni różnią się od siebie obsadą w jednym wypadku jest ona jednogłosowa z basso continuo, w drugim czterogłosowa opracowana polifonicznie.” – postowie „obsadą” powinien być użyty jeden ze znaków przestankowych (przecinek, średnik, dwukropek lub myślnik)

Str. 102 - „Piękny widok na zakole Wisły, Wisłoujście Zatokę gdańską z jednej strony...”, powinno być „Piękny widok na zakole Wisły, Wisłoujście i Zatokę Gdańską z jednej strony...”

Str. 103 – powinno być Tarquinia Meruli,

Str. 103-105 – użycie określeń „kościół... głównego miasta” , „Starego Miasta” , „Młodego Miasta” mogłoby być zunifikowane pod względem pisowni. Szczególnie zdanie „Kościół św. Bartłomieja był parafialny, zdegradowano go po zrzuceniu jarzma krzyżackiego, Młodego Miasta. Przy organach kościoł św. Bartłomieja zasiadali” wydaje się pozbawione sensu

Str. 108 – odmiana: Antonia Cestiego, Giacomina Carissimiego, dalej – „Meder znał już kompozycję i nie był ją zaskoczony” – powinno być „nią”

Str. 115 – odmiana: „współpracującego z Buxtehudem”, w przypisie ponownie „Karela” oraz „Dietrich” w tytule publikacji

Str. 123 – odmiana: Antonia de Cabezóna, Girolama Diruty

Str. 125 – w odmianie imienia i nazwiska Louisa Couperina nie musimy stosować apostrofów

Str. 126 – „analogię stanowi *Fantasia*... Antonio Valente” powinno być Antonia Valente’go , dalej zamiast „Europa północna” – „Europa Północna”

Str. 130 – w słowie „inatabulacji” zbędne „a” w środku

Str. 135 – „Budowa *Arii* pośrednio przypomina budowę odcinkową Girolamo Frescobaldiego (1583 1643)539, a bezpośrednio obecną w jego canzonach” – zdanie wadliwe stylistycznie – powinno być „ Budowa *Arii* pośrednio przypomina budowę odcinkową kompozycji Girolama Frescobaldiego (1583 1643), bezpośrednio obecną w jego canzonach”, w dalszej części tekstu niezręczne powtórzenie „ Akompaniament ogranicza się do prostego akompaniamentu”, następnie niepotrzebny przecinek przed „i”

Str. 137 – „ w głosie solowy utwierdzająca tonację” – powinno być „solowym”, następnie odmiana „ Claudia Merula”

Str. 138 zła odmiana nazwiska „posłużyć się techniką C. Merula” (Merulo- Merula, w odróżnieniu od T. Merula – którego odmiana brzmiałaby Meruli)

Str. 139 „ podobny efekt zastosowała D.Strungk” powinno być zastosował

Str. 140 – „Ennemonda Goultier” – błędnie zapisane i nieodmienione nazwisko (Ennemond

Gaultier) - powinno być Gaultiera

Str. 142 – „przestrzenie prywatne Gdańszczan” – powinno być gdańszczan

Str. 147 – dwukrotne użycie słowa Gdańszczanie pisane dużą literą

W „Zakończeniu” pojawiają się ponownie Gdańszczanie, Europa północna oraz w ostatnim akapicie błąd ortograficzny - „nie jedno odkrycie” zamiast „niejedno” odkrycie.

Odnosząc się ogólnie do całego tekstu należy dokonać korekty w kilku powtarzających się aspektach: nazwy tańców jeżeli nie odnoszą się do konkretnych utworów powinny być pisane małą literą (np. str 53 – o charakterze Gigue – powinno być gigue), korekta powtórzenia słów w bliskim odstępnie, odmiana nazwisk, która jest zawsze elementem problematycznym (według ekspertów polonistycznych większość imion i nazwisk podlega w języku polskim deklinacji)- w niniejszej pracy nie można doszukać się logiki odmiany, która jest zmienna lub wręcz pomijana, niekonsekwentne stosowanie kursywy w tytułach.

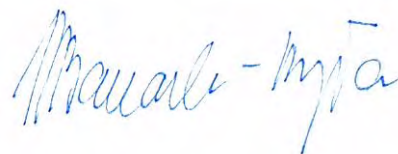
Ryciny, podobnie jak i przykłady nutowe, z niewiadomych mi powodów nazwane „figurami” (być może jest to wymóg wydawniczy, z którym wcześniej się nie spotkałam) nie zawsze są związane z adekwatnymi fragmentami tekstu, jednak jestem w stanie docenić ich urodę i charakter zdobiący tekst.

Konkluzja

Praca mgr Maksyma Marcina Zajączkiewicza stawia sobie za cel przybliżenie muzyki klawiszowej dawnego Gdańska, powstającej przed 1700 rokiem. Stanowi ona swoiste kompendium wiedzy na ten temat, poprzedzone pracą badawczą, rekonstrukcyjną, a także wnikliwą kwerendą materiałów źródłowych. Jest pozycją bardzo wartościową i po dokonaniu koniecznych korekt może być rekomendowana do publikacji.

Biorąc pod uwagę wymogi art. 187 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, dotyczące zasadności recenzji pracy doktorskiej stwierdzam, że w moim przekonaniu praca doktorska mgra Maksyma Marcina Zajączkiewicza prezentuje satysfakcjonującą wiedzę teoretyczną Kandydata, a także potwierdza umiejętność samodzielnego prowadzenia pracy naukowej i artystycznej. Niewątpliwie stanowi także oryginalne dokonanie artystyczne. Pracę niniejszą przyjmuję, zalecając jednocześnie dokonanie stosownym, sugerowanych w recenzji poprawek i uzupełnień.

prof. dr hab. Maria Banaszek-Bryła

Recenzja pracy doktorskiej mgr Maksyma Marcina Zajączkiewicza

Prof. dr hab. Maria Banaszkiewicz-Bryła

Dziedzina: Sztuka

Dyscyplina artystyczna: Sztuki muzyczne

Poznań, dnia 26 maja 2023 r.

Zleceniodawca opinii

Akademia Muzyczna im. Stanisława Moniuszki w Gdańsku, Rada Dyscypliny Artystycznej, pismo z dnia 11.07. 2022. Zlecenie podjęte na podstawie artykułu 190 ust.2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. *Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce* (Dz.U. z 2021 r. poz. 478 z późn. zmianami), w zw. Z art. 179 ust. 1 ustawy z dnia 3 lipca 2018 roku *Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce*.

Dotyczy

Uchwały Senatu Akademii Muzycznej im. Stanisława Moniuszki w Gdańsku, podjętej na posiedzeniu w dniu 30 maja 2022 r., oznaczonej numerem 74/2022, w sprawie wyznaczenia recenzentów. Pismo informujące o wyznaczeniu mojej osoby na recenzenta pracy doktorskiej Pana Maksyma Marcina Zajączkiewicza pt. *Muzyka klawesynowa w Gdańsku do 1700 roku. Próba rekonstrukcji repertuaru oraz oceny jego wartości wyrazowych*, zostało sygnowane datą 11.07. 2022 r. i podpisem Wiceprzewodniczącej Rady Dyscypliny Artystycznej, dr hab. Moniki Karwaszewskiej.

Konkluzja

Po zapoznaniu się z poprawionym przez mgr Maksyma Zajączkiewicza opisem pracy doktorskiej stwierdzam, że ww opis spełnia warunki sformułowane w art.13 ustawy z dnia 14 marca 2003r. o stopniach i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz.U. z 2017 r. poz. 1789, z późn.zm.)

prof. dr hab. Maria Banaszkiewicz-Bryła

